

nair Skat, et Beløb, der, naar man erindrer det Forhold, hvori det staaer til Landets Indtægter i det Hele, ingenlunde kan siges at være uden den største Betydning. Jeg siger, at alle disse Omstændigheder dog maatte gjøre det tvivlsomt, om vor Stilling nu skulde være bleven en saadan, at der absolut maatte være Tale om et Skridt af en Natur som det her foreliggende, hvorved vi skulle paatage os en meget betydelig Skat, der vil vedblive for en uoverseelig Tid og med Udsigt til bestandigt at blive mere og mere bebyrdende. Det Mindste, som man derfor fra Skattehernes Side med Villighed synes at være istand til at fordrø, og som jeg ogsaa tidligere har tilladt mig at udtale, at jeg fandt det billigt at fordrø, ligesom jeg for mit Vedkommende ikke vil opgive Paastanden om at fordrø det, er dette, at det først vises os, hvorledes Balancen er, at det først gjøres muligt klart at see, hvorledes vore Indtægter og Udgifter endelig vilde stille sig ligeoverfor hinanden, inden der skrives til denne Afhjælpning af en maaskee ganske fictiv Fornødenhed. For at dette kan komme til at ligge klart for, er det aldeles aabenbart, at den Hoveddeel af vore Udgifter, som er den afgjørende med Hensyn til den hele Balances Tilveiebringelse, først maa være bleven endelig normeret. Saalænge der ikke er Tale om, at vi med nogen- somhelst Sikkerhed kunne vide, i hvilken Grad Udgifterne til Land- og Søheren vilde bebyrde os, saalænge kan der ikke være Tale om at opgjøre nogen Balance, og saalænge kan der heller ikke være Tale om at skride til Forholdsregler som dem, der her i dette Dieblif ere bragte paa Bane. Jeg tilføjer, at det efter min Overbeviisning vilde være overordentlig farligt, hvis man vilde forrykke den ganske naturlige Bei, paa hvilken jeg synes, at man bør gaae frem, naar denne Sag skal behandles ordentligt. Hvis man vil sige: Vi vilde ikke oppebie hiint Tidspunkt, vi vilde, uden iforveien at kjende noget til det endelige Resultat, skaffe Midler tilstede til at kunne tilveiebringe forøgede Indtægter; skulde det saa bagefter vise

sig, at disse ikke behøvedes, ja, saa have vi jo Lov til at undlade at votere den Procent, hvormed Indkomsskatten ellers skulde have været opkrævet —, saa siger jeg, at dette vil være i allerhøieste Grad farligt, thi der er ikke Spørgsmaal om, at en væsentlig Spøree til at fremtvinge de Hensyn til vor hele finantzielle Stilling, som bør gjøre sig gjældende, naar disse store finantzielle Spørgsmaal paa en tilfredsstillende Maade skulde finde deres endelige Afgjørelse, netop ligger i Hensynet til Banfæliigheden ved at skaffe forøgede finantzielle Hjælpe- midler tilveie. Begynder man først med at bortrydde denne Banfælighed, saa vil det være os overordentligt mange Gange besværliggjort senere, naar Sagen kommer til at foreligge for os, at holde igjen imod de Fordringer — de uberettigede Fordringer mener jeg naturligviis —, som da ikke vilde undlade at fremkomme. Det er naturligviis ikke min Mening, at Noget af det, som med Fornuft bør anvendes, ikke skulde anvendes; men jeg ønsker, at de farlige Illusioner, hvortil Mange altsor let vilde være tilbøjelige til at hengive sig, og som vilde være til Landets Fordærvelse, hvis man hengiver sig til dem, ikke skulde lettes i deres Gjennemførelse derved, at man har skaffet den fulde Pengepung tilveie. Jeg siger derfor, at Lovforlaget ikke blot er ubetimeligt, fordi vi endnu slet ingen Forestilling have om, hvorledes den endelige Balance vil blive, men at det tillige efter min Overbeviisning er i høieste Grad farligt, idet vi derved begynde med først at skaffe Midler tilveie, for saa bagefter at spørge, om vi kunne finde Anvendelse for dem, istedetfor at vi først skulde see os nødtvungne til at skaffe sige Midler. Ja, vil man maaskee indvende, dette kunde altsammen være meget rigtigt; men der er maaskee i dette Dieblif en saadan Mangel paa Midler tilstede, at Finantsbestyrelsen maa gribe til en Begjæring som den nærværende; det kan jo kun bidet nytte, at Du siger: Afvent Sagens naturlige, jævne og rolige Udvikling, naar det maaskee i dette Dieblif kan være aldeles unndgaeligt at fordrø saadanne